

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1241/2021
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Китић, адвокат из ..., ББ из ..., чији је пуномоћник Томислав Костић, адвокат из ... и ВВ из села ..., чији је пуномоћник Батица Алексић, адвокат из ..., против туженог "Tigar poslovni servis" d.o.o., Пирот, чији је пуномоћник Славољуб Станковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу и накнади штете, одлучујући о ревизијама тужилаца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2422/2020 од 28.01.2021. године, у седници одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, ревизије тужилаца АА из ... и ВВ из села ..., изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2422/2020 од 28.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиоца ББ из ..., изјављена дана 26.03.2021. године, против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2422/2020 од 28.01.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца АА из ... и туженог "Tigar poslovni servis" d.o.o. из Пирота, за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 132/19 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ..., којим је тражио да суд поништи решење туженог о отказу уговора о раду број .../... од 01.10.2013. године, да туженог обавезе да га врати на рад и да му на име накнаде материјалне штете исплати за период од октобра 2013. године до септембра 2017. године, износе, са каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ из ..., којим је тражио да суд поништи решење туженог о отказу уговора о раду бр. .../... од 01.10.2013. године, да туженог обавезе да га врати на рад и да му на име накнаде материјалне штете исплати за период од октобра 2013. године до септембра 2017. године, износе, са каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени

захтев тужиоца ВВ из села ..., којим је тражио да суд поништи решење туженог о отказу уговора о раду бр. .../... од 01.10.2013. године, да туженог обавезе да га врати на рад и да му на име накнаде материјалне штете исплати за период од октобра 2013. године до септембра 2017. године, износе, са каматом, наведене у том ставу изреке, као и да за њега на те износе уплати припадајуће порезе и доприносе. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиоца ВВ из села ..., којим је тражио да му тужени на име регреса за годишњи одмор за 2013. године исплати износ од 20.010,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2014. године па до исплате, а за 2014. годину износ од 20.010,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2015. године па до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиоца ВВ из села ..., којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име изгубљених дневница у земљи за период од 19.10.2013. године до 30.09.2017. године исплати износ од 811.527,26 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2017. године па до исплате, а на име изгубљених дневница у иностранству за период од 19.10.2013. године до 30.09.2017. године, износ од 128.714,09 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2017. године па до исплате. Ставом шестим изреке, тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 268.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2422/2020 од 28.01.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужилаца и потврдио пресуду Основног суда у Пироту ПП 132/19 од 03.02.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци АА из ... и ВВ из села ... су изјавили благовремене ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Тужилац АА из ... је трошкове ревизијског поступка тражио опредељено.

Тужилац ББ је против правноснажне пресуде донете у другом степену изјавио неблагоприятну ревизију.

Тужени је суду доставио одговор на ревизије тужилаца. Трошкове ревизијског поступка је тражио опредељено.

Претходном оценом ревизије тужиоца ББ из ..., Врховни касациони суд је нашао да је његова ревизија неблагоприятна, а након што је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020), нашао је да су ревизије тужилаца АА из ... и ВВ из села ..., неосноване.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1. тог члана Закона, пред другостепеним судом, које би могле да утичу на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу код туженог на радном месту возача камиона. Радни однос им је престао на основу

побијаних решења о отказу уговора о раду, која су донета због повреде радне обавезе и радне дисциплине прописане одредбом члана 179. став 1. тачке 2. и 3. Закона о раду, чланом 15. став 1. и чланом 16. став 1. алинеја 2. уговора о раду, као и чланом 131. став 1. тачке 1, 2, 12, 14. и 41. Појединачног колективног уговора туженог. Тужиоци су, наиме, у више наврата, свесно и намерно вршили истакање горива из резервоара возила власништво туженог, којим су управљали. Образложења побиијаних решења садрже место, време, начин предузетих радњи, као и укупне количине источеног горива за сваког тужиоца појединачно. Пре доношења побиијаних решења о отказу уговора о раду, тужиоцима су достављена упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду, на која су се они изјаснили. У поступку утврђивања одговорности тужилаца тужени је користио податке са уграђених ГПС трагача, помоћу којих је могуће одредити локацију возила, а који садрже сонду за праћење и контролу нивоа горива у резервоарима. Увидом у систем за сателитско праћење возила и мониторинг ГПС трагача, уочен је нагли пад нивоа горива у резервоарима возила којима су управљали тужиоци, за време док су она стајала на паркингу, на тачно одређеним и наведеним местима, тако што су уређаји бележили количину источеног горива и време истакања. Тужиоци су били упознати са чињеницом да су у њихова возила уграђени поменути системи. Уређаји су поседовали потребне декларације и сертификате за употребу и коришћење. У кривичном поступку који је против тужилаца вођен због истог догађаја, утврђено је да је било истакања горива из возила тужиоца, при чему постоји разлика у количини горива које је сипано у возило према рачуну и према мерачу у самом возилу. Мерачи су показали да је дошло до наглог опадања нивоа горива, што може да се догоди само у две ситуације: ако се гориво источи или ако се пробуши резервоар па гориво исцури. За сва своја возила, па и за возила којима су управљали тужиоци, тужени је на исти начин водио евиденцију на основу уграђеног система за сателитско праћење и мониторинг возила.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно одбили тужбени захтев тужилаца за поништај решења тужених, на основу којих им је отказан уговор о раду, за враћање на рад и накнаду штете.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/2005...32/2013), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоје оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду, ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 131. Појединачног колективног уговора туженог, тачке 1, 2, 12, 14. и 41., прописано је се запосленом може отказати уговор о раду ако је исти неблаговремено, несавесно и немарно извршава радне дужности и обавезе, незаконито, нецелисходно и неодговорно располаже или користи средства рада, предузима радњу или пропусти да предузме радњу, што доводи или је могло да доведе до ометања или онемогућавања правилног одвијања радног процеса, проузрокује материјалну штету

веће вредности или не поштује стандарде предвиђене системом квалитета у предузећу, као и друге интерне прописе, забране, налоге, наредбе, упутства и друго.

У конкретном случају, тужени је у поступку утврђивања одговорности тужилаца за повреду радне обавезе прописане његовим појединачним колективним уговором, правилном применом закона донео побијана решења о отказима уговора о раду тужиоцима, због тога што су они, својом кривицом, учинили повреду радне обавезе у погледу које им је тужени доставио упозорење о постојању отказног разлога са роком за изјашњење, а након пријема њихових изјашњења донео решења којима им је отказао уговоре о раду. Пошто су побијана решења о отказима уговора о раду тужиоцима законита, следи да су неосновани захтеви тужиоца којим су тражили да суд туженог обавезе да их врати на рад и да им накнади штету, имајући у виду да су то обавезе послодавца који је незаконито отказао уговор о раду запосленом, сходно одредби члана 191. Закона о раду, што овде није случај.

Наводима ревизије ревидената и то: АА о томе да је он благовремено упозоравао туженог да се поклопац резервоара камиона којим је задужен не закључава; тужиоца ВВ о томе да тужени није доставио одговарајуће валидне потврде и сертификате о баждарењу уређаја за кретање возила и контролу горива, побија се правилност утврђеног чињеничног стања и оцена доказа, што није дозвољено. Ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је тако прописано одредбом члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај. Оцена доказа је у надлежности суда који по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка одлучује о томе које ће чињенице да узме као доказане, сходно одредби члана 8. Закона о парничном поступку, па је оспоравање оцене доказа без утицаја на одлучивање.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку о ревизијама тужилаца АА и ВВ, садржану у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Ревизија тужиоца ББ је неблаговремена, пошто из стања у предмету следи да је његов пуномоћник, адвокат Томислав Костић из ..., другостепену пресуду примио дана 23.02.2021. године, према садржају доставнице здружене предмету.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде, сходно одредби члана 403. став 1. Закона о парничном поступку.

То значи да је тужилац ББ имао могућност да ревизију изјави најкасније 25.03.2021. године (четвртак), па је ревизија коју је он изјавио дана 26.03.2021. године, неблаговремена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка тужиоцу АА нису признати јер он у том поступку није успео па му не припада право на накнаду трошкова, сходно одредби члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, док туженом трошкови одговора на ревизију нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. истог Закона.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић